תצפית

(כל הזכויות שמורות)

● **אחדות־העבודה ומפ"ם עלולות לפרוש מן הפדרציה של הנוער הקומוניסטי.** אחרי שצעירי הסוציאליסט האיטלקי השמאלי נני פרשו מן האירגון, נותרו בו רק ארגונים קומוניסטיים מובהקים. הדרישה לעזי־בת הפדרציה תבוא מצד צעירי אחדות־העבודה, בתנועת הנוער העובד.

● **אם לא יוותר השמאל על התנגדותו לצירוף הצ"כ לממ־שלה,** יוקדשו כל אמצעי התעמולה של מפא"י להסביר, ששתי מפלגות השמאל מתנגדות לצ"כ מסיבות של חלוקת תיקים ולא מסיבות אידיאולוגיות. המתנגדת העיקרית לשיתוף הצ"כ: אחדות־העבודה שמשקלה בממשלה ירד, בעיקר כיוון שתיק התחבורה הוצע לצ"כ.

● **מפא"י לא תסכים לבחור שלושה ראשי־עיר (מפא"י, אגודת־ישראל ודתיים לאומיים) בירושלים.** אם לא יותרו הדתיים על התביעה להחליף במשך שנתיים את ראש־העיר הדתי בינם לבין עצמם, תנ־קוט מפא"י במדיניות של נחכה ונראה.

● **מינוי שרגא נצר לישב־ראש ועדת המינויים המפא"יית לחלוקת הכסאות בהסתדרות עלול לגרום לחידוש המאבק ב־מפלגה.** בניגוד לפנחס לבון, הרוצה לקרב אליו כמה צעירים בהסתדרות, מתנגד נצר למדיניות זו. התוצאה: הוא ינסה לעכב את מינויו של אברהם עופר לתפקיד חשוב בהסתדרות, למרות קירבתו ללבון.

● **אל תופתע אם משה שרת, לשעבר עציר לאטרון, יוזמן להיות יושב־ראש איגוד אסירי הבריטים,** הכולל את חברי הפלמ"ח, האצ"ל, הלח"י וההגנה. אחרי שכל הנוגעים בדבר הסכימו על מועמדותו של שרת, עלול המינוי להתבטל בגלל התנגדותו של דויד בן־גוריון. במקרה וה, יתכן שחברי הארגון יזמינו את יצחק נרינבאום להיות יושב־ראש הארגון.

● **נסיון מפא"י למסור את תפקיד סגן יושב־ראש הכנסת, המגיע לה, לח"כ בנימין מיניץ,** עלול להיתקל בהתנגדות קשה. המתנגד הראשי: ח"כ יוחנן באדר, הטוען כי אין סעיף בתקנון הכנסת המרשה העברת המשרה לידי ח"כ ממפלגה אחרת.

● **סמינר לרבנים ייפתח על־ידי מפא"י.** המטרה: למנוע בעד חני־כי המפלגות הדתיות לחדור למושבים ולריכוזי־עולים הכפופים לשלטון מפא"י. התוצאה המצופה: יצירת מעמד שלם של רבנים השייכים למפא"י, שישברו את המונופולין של המפלגות הדתיות בשטח מחייתם.

● **הכנה הדדית רבה יותר תשרור בקרוב בין הבמאי יוסף מילוא לבין „התיאטרון הקאמרי".** מאיר וייסגאל לקח על עצמו את התפקיד לתווך בין שני הצדדים והוא החל כבר לנהל שיחות ראשונות בכיוון זה.

● **לא תוקם ועדת־חקירה מיוחדת לבירור אסון עין־גדי.** הידיעה שפורסמה בקשר לכך היתה רק כדי להרגיע את הורי ארבעת הקרבנות, שנהרגו בדרך עין־גדי—באר־שבע, הממורמרים בצדק על הטיפול במקרה. הפרשה תועלה רק באופן כללי לדיון בועדת־חקירה של משרד ראש־הממשלה, המטפלת בקביעת תקנון ממלכתי לטיולים מאורגנים.

● **יתכן כי בפעם הראשונה יוזמן רב ראשי לפתיחת ועידת ההסתדרות.** בחוגי לבון הועלתה הצעה להזמין את הרב נסים, כתגובה לחי־דוד היחסים בין בן־גוריון ולבון.

● **אתה עלול לשמוע על מכירת משחקים ספורטיבית, ה־פעם בכדורסל.** סנונית ראשונה של האשמות תתגלה אם יממשו כמה משח־קני מכבי קרית־מוצקין את איומם להודיע לועדת־הכדורסל על נסיון „לקנות" את משחק הקבוצה עם מכבי חיפה, שהופסק בגלל קטטה.

יד שמאל היא החולמת

במדינה

(המשך מעמוד 4)

ביטוח בריאות ממלכתי", וגם משרות ב־שרות־החוץ. הדתיים דרשו מגמה דתית בחינוך הממלכתי התיכוני.

לדויד בן־גוריון לא נשאר אלא לעמוד על המקח, להרהר בעצבות כי אפשר היה לקנות כל אחת ממפלגות אלה ברבע המחיר עוד לפני שבועיים. בבורסה המפלגתית, כמו בכל בורסה אחרת, ישנו הרגע הפסי־כולוגי הנכון לגמר העסקות.

מדיניות

נשיקת מוות

אין מנהיג ערבי שלא ישלם ברצון מיליון דינרים תמורת קללה אחת של דויד בן־גוריון. ואין מנהיג ערבי שאינו חולם בסיוטי־הלילה הנוראים ביותר שלו על דברי־שבח מפי דויד בן־גוריון. כי בן־גוריון הוא הדמות השנואה ביותר במרחב, ונשי־קתו היא נשיקת־מות פוליטית.

מזה חודשים חוזר קול ערב הקאהירי יום־יום על גירסתו: בן־גוריון וקאסם עשו יד אחת לשבירת הלאומיות הערבית. וב־אותה קביעות שגרתית עונה רדיו בגדאד: עבד אל־נאצר מפלג את הערבים ומשרת את האינטרסים של דויד בן־גוריון.

מפעל הפיס. רק איש אחד לא התי־עניין במשחק זה. השבוע קם דויד בן־גוריון ברוח מבודחת בבית־העתונאים בתל־אביב, הביע את דעתו: קאסם נוקט בקו חיובי, מפני שהוא מונע את השתלטות עבד אל־נאצר. ישראל תדאג לקיום הסטטוס־קו. ה־מסקנה המתבקשת מאליה: ישראל תתנגד לפעולות רע"מ נגד עיראק.

היתה זו המכה הנוראה ביותר שספג עבד אל־כרים קאסם מאז החל מאבקו נגד קאהיר. מיד לאחר מכן ערכו מדינאיו התיעצויות קדחתניות כדי לברר כיצד להחריף עוד יותר את נימתם האנטי־ישראלית הקיצונית, כדי למנוע בעד מכונת־התעמולה הקאהירית לנצל את שבחי ראש ממשלת ישראל.

הכרזותיו הפוליטיות של דויד בן־גוריון דומות למפעל הפיס. לעולם אין לדעת מי יזכה. הפעם היה זה גמאל עבד אל־נאצר.

חנוך

חרב ושלפה מנדנה

שלום לוין היה נרגז מאד, והוא לא ניסה להסתיר זאת. מזכירה הכל־יכול של הס־

(המשך בעמוד 16)

• תביעה שבן־גוריון אישית הסכים לה, מתוך בטחון שמפא"י תשלוט בממשלה ל־עולם ועד, וכי ביטוח ממלכתי ישרת אותה לא פחות מקופת־חולים. אולם ותיקי מפא"י שסרס הסתגלו למצב החדש, התנגדו ב־תוקף, מתוך חשש שהדבר יפגע בקופת־חולים, שהיתה תמיד אחת מעמדות־הכוח העיקריות של מפא"י.

שחקן הנבחרת שהחזי

פולין

ברוך השם, חזרו הזמנים שכבר לא בושה להיות כדורגלן בישראל. אני זוכר שעוד לפני כמה זמן כשהיית אומר שאתה כדורגלן, היו מסתכלים עליך קצת ברחמנות. אבל אם היית אומר שאתה כדור־רגלן בנבחרת, היו מס־תכלים עליך לפחות כמו על איזה גנב או משהו נורא כזה. פשוט היה פחד להסתכל לאנשים בעינים. היום זה כבר קצת אחרת. אחרי המש־חק ביום ראשון הש־בוע, כאשר סיימנו את המשחק הגדול שלנו עם נבחרת פולין בתיקו 1:1, כבר מסתכלים עלינו כמו על בני־אדם, חוץ מכמה אנשים שלא מוכנים לסלוח לנו עד היום שנתנו ל־פולנים להבקיע את שער השוויון. אבל בהם לא צריך להתחשב, הם עושים זאת מפני שהרסנו להם את הסיכויים להרויח בטוטו.

כולם שואלים אותי היום: איך עשיתם את זה? אני לא מומחה גדול בכדורגל, אבל תרשו לי להביע קצת את דעתי. בכדורגל אין ניסים. לא הפכנו בין־לילה לשחקנים טובים יותר. מאנדי הגדול, שהצליח להפוך אותנו מנבחרת של הפסדים לנבחרת של תיקו, בינתיים, ושאפשר להגיד שהוא ה־גורם העיקרי לשינוי, לא לימד אותנו דב־רים שלא ידענו. מאנדי עשה דברים פשוטים ויסודיים, הוא פשוט הראה לנו איך לשחק בטקטיקה נכונה בהתאם לכוחו של היריב. הוא עומד על המגרש בשעת המשחק ורואה את הקרב ולפי זה נותן לנו הוראות איך לשנות את משחקנו. מובן, שכשיש אמון במה שהמאמן אומר, משחקים בבטחון גדול יותר, וזאת אחת הסיבות להצלחתנו. סיבה שניה היא שהפסיקו לשחק בפוליטיקה ב־כדורגל, אין יותר מרכיבים ואין יותר אגו־דות; יש רק נבחרת, ומי שמגיע לו הוא משחק. לא חשוב מאיזו אגודה הוא בא.

★ ★ ★

כוכב בתור קמע

שבוע לפני המשחק יצאנו למחנה ה־אימונים במלון ולידור בהרצליה. זה כבר מלון של מזל אצלנו. הולך לנו במש־חקים כשאנחנו יוצאים מהמלון הזה.

באחד הימים, כשהתאמנו כולנו על הכ־ביש, נעצרה על־ידנו מכונה ומתוכה יצא לא פחות ולא יותר מאשר ג'ף צ'נדלר, כו־כב הקולנוע, שאשתי משתגעת אחריו, לא יודע למה. עשה איתנו הכרה, דיבר איתנו קצת אנגלית ואידיש, והצטלם איתנו. היחי־די שלא היה מבסוט היה גיולה מאנדי. מפני שעד עכשיו הוא היה הכי גבוה כאן. צ'נדלר עוד יותר גבוה ממנו.

צ'נדלר זה ויתר על טיול לאילת רק כדי לאכול איתנו צהרים ביום המשחק ולנסוע איתנו למגרש. ארוחת צהרים הוא לא אכל איתנו, כי אכלנו ב־11 וחצי בבוקר, אבל כ־נראה שהוא היה קצת הקמע שלנו. יש קבו־צות שהקמע שלהן זה עז או כלב. כוכב קולנוע בתור קמע זה גם כן די טוב.

עשו לי הכרה איתו. הוא אמר שהוא דו־קא מחזיק משחקנים מבוגרים. זה לא פלא. הוא בעצמו שחקן מבוגר. שאלתי אותו מ־איפה הוא והוא אמר שמאמריקה. אמרתי לו: איך זה, הייתי באמריקה כמה פעמים ועוד לא ראיתי אותך? אחר־כך הוא הזמין את החברה לבוא לבקר אותו בלוס אנג'לס. זאת לא אומרת שהוא הוציא כרטיסי טיסה ואמר, הנה, תבואו אלי. זה היה ככה ברמז: „אם תהיו בהוליבוד, תתנו גם קפיצה אלי, לא נגרש אתכם."

מאנדי נתן לנו הוראות אחרונות. לכל שחקן ושחקן הוא הסביר את תפקידו בדיוק. היינו צריכים לשמור על כל שחקן שלהם בשבע עיניים. לא להיצמד אליהם, אבל לש־מור עליהם. השיטה של מאנדי היתה משחק עם ארבעה חלוצים, כשהחלוץ החמישי, רחביה רוזנבאום, משחק בתור בלם שני. מלבדו היו גם שני הרצים צריכים לשחק אחורנית יותר, ולחזק את ההגנה. לנו, לאר־בעת החלוצים, היה התפקיד לשחק לכל רוחב המגרש ולפזר את ההתקפה.

בפולניה הייתי בעיקר צופה במישחק, אז אני יכול להגיד באופן אובייקטיבי, ש־